

Handläggare:
HSB Riksförbund
Roland Jonsson, Energichef
010-442 03 32
roland.jonsson@hsb.se

Swedac
Avdelningen för juridik och inre marknad
Henrik Carlborg
Box 878
501 15 Borås
henrik.carlborg@swedac.se

Remiss 2015/1227 föreskrifter om vattenmätare, gasmätare och volymomvandlare, elmätare samt värmemätare med konsekvensanalys

HSB Riksförbund lämnar remissynpunkter på rubricerad remiss och konsekvensanalys. Swedac presenterar ett antal lösningar som alternativ i den konsekvensanalys som bifogas de remitterade föreskrifterna, där Swedac i korthet förordar att Sverige inför nya regler för rubricerade mätinstrument i enlighet med det nya direktivet.

Synpunkter

I konsekvensanalysen konstaterar Swedac att en ny lagstiftning om energimätning i byggnader har utfärdats (SFS 2014:267), men förutsätter sedan, som grund för analys av kostnader och senare utfärdande av föreskrifter att lagens tillämpningsföreskrifter dels kommer att införas och därmed innebära en obligatorisk mätning för debitering av el, naturgas, värme, kyla och tappvarmvatten blir aktuell för enskilda lägenheter. Dock har man begränsat kostnadsanalysen till att omfatta nyproducerade lägenheter.

1. Regeringen har ännu inte tagit beslut om införande av föreskrifter för tillämpning av mätning av enskilda lägenheter enligt lagen om energimätning i byggnader. Boverkets utredningar av förutsättningar för individuell mätning och debitering (IMD) för nya och befintliga byggnader, visar att det inte kan anses vara kostnadseffektivt i tillräckligt många fall för att införa tvingande regler om IMD på lägenhetsnivå, något som Swedac borde ta hänsyn till i den utförda konsekvensanalysen.
2. Om syftet med skrivningen om mätarkrav enligt lagen om energimätning i byggnader är att konstatera att, i de fall mätare ska installeras, dessa mätare ska följa Mätinstrumentdirektivet och därmed svenska bestämmelser om mätinstrument, är ändå den efterföljande kostnadsanalysen felaktigt avgränsad.

3. Kostnadsanalysen som görs för de användare som eventuellt kan omfattas av lagen om energimätning av byggnader och tillämpning på enskild lägenhet, är begränsad till att omfatta nyproducerade lägenheter och i huvudsak enbart mätarkostnaderna. Att kostnader för installation av olika mätare skulle vara relativt enhetlig, kan stämma för dessa förutsättningar. Analysen haltar dock betänkligt med tanke på att om IMD blir obligatoriskt, kan det också innebära att detta sker för befintliga byggnader och lägenheter, vilket innebär väsentligt skilda och högre kostnader än Swedac förutspår, framför allt gällande installationskostnader. Installationskostnader för mätare som ska användas för debitering i befintliga byggnader kräver ofta stora ingrepp i de redan installerade systemen och att generalisera dessa kostnader på den nivå som har gjorts i konsekvensanalysen ger en felaktig bild av konsekvensen för användaren, i det här fallet fastighetsägaren.

Energimarknadsinspektionen (Ei) har tidigare fått i uppdrag att utreda vilka funktionskrav som bör ställas på elmätare i framtiden. Ei har, i rubricerade rapport, identifierat ett behov av reglera funktionskrav i elmätare och mätsystem på ett övergripande plan via tillägg i Ellagen, ett arbete som Fastighetsägarna inte kan hitta information om i Swedacs konsekvensanalys som utförts inför förslag på föreskrifter som ska styra mätinstrument enligt remiss. Även här bör en samordning vara av vikt.

Kommentarer på remitterade föreskrifter:

STAFS 2016: B Vattenmätare

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om vattenmätare som är avsedda för mätning av volymer av rent kall- eller varmvatten som används i bostäder, butiks- och kontorslokaler samt lätta industrier.

Förslag till komplettering: Dessa mätare är inte godkända att använda vid mätning och debitering/fördelning av energikostnader för varmvatten, då gäller STAFS 2016: E

STAFS 2016 D Elmätare

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om elmätare upp till och med 63 ampere som är avsedda för mätning av aktiv elenergi i bostäder, butiks- och kontorslokaler samt lätta industrier.

Flera elnätbolag har effektmätning på alla abonnemang vilket gör att gränsen 63A är flytande vilket gör att begreppet 63A inte finns och en annan definition borde införas.

Förslag till komplettering: Samma krav gäller för fördelningsmätare om dessa skall användas för debitering.

STAFS 2016 E Värmemätare

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om värmemätare som är avsedda att användas i bostäder, butiks- och kontorslokaler samt lätt industri.

Kommentar: Det som i dagligt tal kallas energimätare ingår i området värmemätare, ett förtydligande eller en hänvisning kan vara lämplig.

HSB Riksförbund anser att mätare för debitering eller fördelning av kostnader ska kvalitetssäkras och – kontrolleras så att de visar den faktiska energianvändningen, i de fall de ska användas/installeras. Förutsättningarna och de ekonomiska konsekvenserna måste dock vara korrekta och heltäckande för att en bedömning av framtida kostnader ska vara en god grund för beslut. Vi bedömer att konsekvensanalysen behöver kompletteras med mer detaljerade uppgifter om installationskostnader för mätare, för enskild lägenhet för alla rubricerade mätare i framför allt befintlig bebyggelse för att anses vara komplett. Dessutom bör Swedac samordna innehåll i föreslagna remisser med Boverket och Energimarknadsinspektionen innan ny remiss skickas ut.

Anders Lago

Förbundsordförande